

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Petry Venclové, Ph.D., soudce Mgr. Ondřeje Bartoše a soudce JUDr. Aleše Korejtky ve věci

žalobce: **Ing. J. K.**

proti

žalovanému: **Státní pozemkový úřad, IČ 01312774**
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2023, č. j. SPÚ 226632/2023,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Rozhodnutím žalovaného uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského pozemkového úřadu pro Pardubický kraj, pobočky Chrudim, ze dne 20. 9. 2021, č. j. SPU 080481/2021 (dále jen „správní orgán I. stupně“), kterým správní orgán I. stupně schválil návrh komplexních pozemkových úprav v k. ú. X.
2. V dané věci týchž účastníků řízení bylo rozhodováno již rozsudkem nadepsaného krajského soudu ze dne 7. 9. 2022, č. j. 52 A 7/2022–103, kdy bylo rozhodnutí žalovaného zrušeno,

neboť s žalobcem nebylo jednáno jako s účastníkem řízení, tedy soud uznal, že žalobce byl s ohledem na vlastnictví pozemku par. č. X v k. ú. X (žalobce je spoluvlastníkem pozemku) opomenutým účastníkem řízení, neboť jeho vlastnické právo k pozemku mohlo být přímo dotčeno řešením pozemkových úprav v případě, že by jeho pozemek neměl být přímo zahrnut mezi pozemky řešené pozemkovou úpravou, jak vyplývá z ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech (dále jen „zákon č. 139/2002 Sb.“), podle kterého platí: *Účastníci řízení o pozemkových úpravách jsou vlastníci pozemků, které jsou dotčeny řešením v pozemkových úpravách podle § 2 a fyzické a právnické osoby, jejichž vlastnická nebo jiná věcná práva k pozemkům mohou být řešením pozemkových úprav přímo dotčena; za takové osoby se nepovažují vlastníci, pro jejichž pozemky se v pozemkových úpravách pouze obnovuje soubor geodetických informací.* Tedy za účastníky řízení je třeba považovat i ty vlastníky pozemků, jejichž věcná práva mohou být pozemkovými úpravami přímo dotčena, a to například změnou přístupu k pozemku, jak tomu je v případě žalobce. Krajský soud předesílá, že o změně přístupu k pozemku není mezi účastníky soudního řízení sporu, spor je veden v zásadě o to, zda došlo ke zhoršení přístupu k pozemku a případně zda žalobce má právo na zachování přístupu ve shodném rozsahu jako před komplexní pozemkovou úpravou.

3. Dlužno připomenout, že v předchozím soudním řízení se krajský soud zabýval pouze otázkou přípustnosti odvolání žalobce. V případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro nepřipustnost je totiž správní soud oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o nepřipustné odvolání, nikoliv rozhodovat o meritů věci, neboť tím by nepřipustně nahrazoval činnost správního orgánu (srov. např. rozsudky NSS ze dne 13. 5. 2011, č. j. 5 As 18/2011–81, ze dne 28. 7. 2011, č. j. 5 As 30/2011–93, či ze dne 26. 1. 2012, č. j. 7 As 122/2011–194). Žalovaný proto na základě rozsudku nadepsaného krajského soudu ze dne 7. 9. 2022, č. j. 52 A 7/2022–103 uložil správnímu orgánu I. stupně, aby doručil vydané prvostupňové rozhodnutí žalobci, který proti němu následně podal odvolání, o němž žalovaný rozhodl, přičemž toto nové rozhodnutí žalovaného je předmětem soudního přezkumu v tomto soudním řízení.

Žaloba

4. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2023, č. j. SPÚ 226632/2023 včasnou žalobou podanou podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Žalobce je stále toho názoru, že mu bylo v průběhu správního řízení byla odepřena jeho práva, která mu příslušela jako účastníkovi řízení.
5. Žalobce přitom tvrdil, že se žalovaný dostatečně nevypořádal se všemi jeho odvolacími námitkami. Má za to, že byl zkrácen na svých procesních právech, neboť mu nebylo umožněno řádné vyjádření se ke všem podkladům rozhodnutí, když se v podstatě dožadoval zopakování procesu schválení komplexní pozemkové úpravy, konkrétně opakovaného vystavení návrhu komplexní pozemkové úpravy a opakovaného konání závěrečného jednání ve smyslu § 11 odst. 3 zákona č. 139/2002 Sb.
6. Rovněž má žalobce za to, že žalovaný zaměňuje právo nahlížet do spisu a právo vyjádřit se podkladům před vydáním rozhodnutí podle § 36 správního řádu a že postupem žalovaného nebyla předchozí procesní pochybení napravena.
7. Dále žalobce tvrdil, což je jádro jeho žalobní argumentace, že podle schválených pozemkových úprav dojde k zneprístupnění části pozemku par. č. X v k. ú. X, který má

žalobce v podílovém spoluvlastnictví. Pozemek parc. č. X je nyní (před pozemkovými úpravami) zpřístupněn pozemkem parc. č. Y po celé své šíři v rozsahu 16,52 m, po provedené pozemkové úpravě by však byla přístupná jen část v šířce 4,5 m. Provedením pozemkové úpravy by tak byl pozemek znepřístupněn vůči původnímu stavu ve velkém rozsahu, který navíc neumožňuje přístup na pozemek moderními mechanizačními stroji jako je např. traktor FEND vario 1050 s dvoumontáží se sběracím vozem Pottinger JUMBO 1000. (šířka 5,5 m). V případě, že by žalobce nebo spoluvlastník požádal o soudní rozdělení pozemku, by jeden ze spoluvlastníků dostal pozemek, který by nebyl přístupný vůbec. Na nepřístupném pozemku by pak nešlo provozovat zemědělskou výrobu. Protože žalobce nebyl účastníkem řízení po celou jeho dobu, resp. jednotlivé úkony nebyly zopakovány, nemohl se vyjádřit k závěrečnému návrhu komplexní pozemkové úpravy, tedy např. uplatňovat námitky a připomínky.

8. Dále žalobce tvrdil, že žalovaný nepřezkoumal rozhodnutí správního orgánu I. stupně z hlediska § 89 odst. 2 správního řádu, tedy nad rámec odvolacích námitek, neboť se jednalo o řízení vedené ve veřejném zájmu.
9. Žalobce uplatnil rovněž námitku nedodržení zákonné lhůty pro vydání žalovaného rozhodnutí podle ust. § 71 správního řádu. Nejenže žalovaný nesplnil lhůtu 30 dnů, ale ani lhůtu uvedenou v ust. § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu, neboť vyřizoval odvolání podané žalobcem déle než 6 měsíců.
10. Z uvedených důvodů je žalobce přesvědčen, že jeho odvolání bylo vyřízeno nezákonně a účelově, v hrubém rozporu s právním řádem, čímž došlo k znepřístupnění $\frac{3}{4}$ pozemku par. č. X v k. ú. X, k znemožnění racionálního hospodaření, pozemek je tak vhodný pouze pro hospodaření ve velkých půdních blocích, tedy došlo k jeho znehodnocení.
11. Žalobce z uvedených důvodů navrhl zrušení žalovaného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě

12. Žalovaný ve vyjádření k žalobě shrnul dosavadní průběh řízení a odkázal na odůvodnění žalovaného rozhodnutí. Žalovaný k tvrzenému zkrácení žalobcových práv jako účastníka řízení v žalovaném rozhodnutí uvedl, že tato práva mu byla zachována, měl možnost nahlížet do správního spisu ve smyslu § 38 odst. 1, 2 správního řádu a dále měl možnost seznámit se se všemi dokumenty v průběhu správního řízení, které byly vyvěšovány na úřední desce obce včetně oznámení o vystavení zpracovaného návrhu a zápisu ze závěrečného jednání podle § 11 odst. 1 zákona č. 139/2002 Sb., přičemž zdůraznil, že žalobce měl tuto možnost mezi lety 2015-2022 (str. 7, 8 žalovaného rozhodnutí). Žalovaný poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 6. 12. 2011, č. j. 1 As 96/2011-143, podle kterého vlastník pozemku musí akceptovat nově nastolený stav, pokud ho bylo dosaženo zákonným postupem.
13. Pokud jde o přístup k pozemku ve spoluvlastnictví žalobce par. č. X v k. ú. X, pak žalovaný objasnil, že přístup je zajištěn z nově navržené hlavní jednopruhové polní cesty HC 28, která je umístěna na pozemku par. č. Z - ostatní komunikace ve vlastnictví obce X. K tomu krajský soud dodává, že tuto skutečnost žalobce nespороval, avšak přístup považuje za nedostatečný. Tato cesta je společným zařízením ve smyslu § 9 odst. 8 písm. a) zákona č. 139/2002 Sb. a je navržena dle normy ČSN 736109 *Projektování polních cest*. Podle § 17 odst.

1 vyhlášky 13/2014 Sb. se nepřihlíží k požadavkům, které jsou v rozporu s projednaným plánem společných zařízení. Žalovaný odkázal na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 15. 11. 2022, č. j. 30 A 18/2022, podle kterého soudu nepřisluší přezkoumávat, zda umístění společného zařízení mohlo být provedeno jinak, neboť by tím zasahoval do působnosti zastupitelstva obce. Úkolem soudu v přezkumném řízení je zkoumat, zda byl plán společných zařízení přijat v souladu se zákonem. Žalovaný zdůraznil, že pozemkové úpravy jsou prováděny ve smyslu § 2 zákona č. 139/2002 Sb. ve veřejném zájmu.

14. K žalobní námitce o nedodržení lhůty pro vydání rozhodnutí žalovaný uvedl, že na daný typ řízení se lhůty podle správního řádu nevztahují, jak vyplývá z § 6 odst. 7 zákona č. 139/2002 Sb.
15. Komplexní pozemková úprava byla přijata v souladu se zákonem, žalovaný zajistil doručení prvostupňového rozhodnutí žalobci a vypořádal se s jeho odvoláním, přičemž chránil rovněž dobrou víru ostatních účastníků řízení.
16. Žalovaný proto navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Posouzení věci krajským soudem

17. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí správních orgánů (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.), přičemž toto soudní řízení je ovládáno dispoziční zásadou. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je vymezen žalobními body. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu (viz např. rozsudky NSS ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004–54, ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012–42).
18. Krajský soud rozhodl po veřejném projednání věci, když již nevyhověl žalobcově opakované žádosti o odročení jednání z důvodu jeho pracovního vytížení (viz např. rozsudek NSS ze dne 23.10.2013, č. j. 9 As 6/2013–26), přičemž v průběhu soudního řízení soud nad rámec svých zákonných povinností žalobce marně vyzval ke sdělení termínů, v nichž se bude moci účastnit soudního jednání. Nadto si žalobce mohl zvolit pro účely nařízeného jednání zástupce, což neučinil. Tedy krajský soud jednal bez přítomnosti žalobce, neboť neuznal žalobcem uváděné důvody v jeho opakované žádosti o odročení za důležité důvody ve smyslu § 50 s. ř. s., pro které by byl povinen jednání odročit.
19. Pokud jde o právní posouzení věci, považuje na tomto místě krajský soud za vhodné připomenout, že povinnost posoudit všechny žalobní námitky neznamená, že krajský soud je povinen reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit, neboť jeho úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (viz rozsudky NSS ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013–19, ze dne 24. 4. 2014, č. j. 7 Afs 85/2013). Dále ve vztahu k rozhodnutím správních orgánů vydaných v první a další instanci v téže věci platí, že tato tvoří jeden celek (zásada jednotnosti správního řízení), mohou se tedy navzájem argumentačně doplňovat (viz rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013–25).
20. Řízení o pozemkových úpravách je upraveno v zákoně č. 139/2002 Sb. a je vždy vedeno ve veřejném zájmu, jak je stanoveno výslovně v § 2 uvedeného zákona: *Pozemkovými úpravami se ve veřejném zájmu prostorově a funkčně uspořádávají pozemky, scelují se nebo dělí a zabezpečuje se jimi přístupnost a využití pozemků a vyrovnání jejich hranic tak, aby se vytvořily podmínky pro racionální hospodaření vlastníků půdy.*

21. Jak vyslovil Ústavní soud, pozemkové úpravy, k nimž dochází proti vůli dotčených vlastníků, představují intenzivní zásah do jejich vlastnického práva, který musí obstát z hlediska požadavků vyplývajících z čl. 11 odst. 4 Listiny. Zákon č. 139/2002 Sb., ve svém § 2 proto připouští provedení pouze pozemkových úprav, které budou vést ve veřejném zájmu k vytvoření podmínek pro racionální hospodaření vlastníků půdy. Současně musí být splněny další požadavky, jejichž cílem je minimalizovat míru zásahu do základních práv dotčených vlastníků. Zákon č. 139/2002 Sb. proto klade důraz na dosažení shody mezi jednotlivými vlastníky. Předpokládá nicméně, že veřejný zájem na jejím provedení může být dán i v případech, kdy takovéto shody není dosaženo. V tomto ohledu stanoví podmínku souhlasu alespoň tzv. kvalifikované většiny vlastníků (§ 11 odst. 4), jakož i požadavky na přiměřenost kvality, výměry a vzdálenosti původních a navrhovaných pozemků (§ 10). Právě poskytnutí náhradních pozemků splňujících tyto požadavky představuje adekvátní korekci zásahu do vlastnického práva dotčených vlastníků pozemků (viz např. usnesení ÚS ze dne 31. 3. 2011, sp. zn. III. ÚS 2187/10).
22. Tedy z uvedeného je zřejmé, že právní úprava pozemkových úprav odráží faktické životní situace a přímo počítá s tím, že nemusí být všichni vlastníci dotčených pozemků se řešením zcela spokojeni a nastavuje proto podmínky, za kterých je třeba takový stav aprobovat jako zákonný. Z uvedeného lze též dovodit, že pokud nemusí být pozemkovou úpravou zcela vyhověno účastníkům, jejichž pozemky jsou přímo pozemkovou úpravou řešeny (za zachování zákonných limitů), pak ani účastníkům, mezi něž patří žalobce, tedy jejichž věcné právo k pozemku může být pozemkovou úpravou přímo dotčeno, nemusí být vyhověno v jejich návrhu. Kritériem je opět veřejný zájem a racionalita uspořádání pozemků, v případě žalobce tedy celková racionalita nově navrženého přístupu k pozemku, jak ostatně vyplývá např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2007, č. j. 5 A 27/2002-86: *„Podmínky k racionálnímu hospodaření je třeba též posuzovat nejen z hlediska jednotlivých vlastníků, ale též k celku a ke všem vlastníkům. Nelze je posuzovat zcela jednotlivě a individuálně; racionálnější hospodaření, i s ohledem na zmíněný veřejný zájem, musí být většinové.“*
23. Dále, jak uvedl Krajský soud v Hradci Králové v rozsudku ze dne 15. 11. 2022, č. j. 30 A 18/2022-74, je třeba připomenout specifika odvolacího řízení: *„Odvolací správní orgán přezkouvává, zda obsah schváleného návrhu komplexních pozemkových úprav je v souladu se zákonem a zda byl přijat zákonem předvídaným způsobem. Není ale již oprávněn přezkouvat vlastní obsah návrhu, tedy například problematiku konkrétního rozmístění navrhovaných pozemků v daném území apod. Tím by již nepřípustným způsobem ovlivnil a zasáhl do vůle vlastníků nemovitostí nacházejících se v daném území, která se projevila právě v tom, že jejich zákonem stanovená kvalifikovaná většina s konkrétní podobou návrhu komplexních pozemkových úprav souhlasila. Vlastníci nemovitostí vstupujících do pozemkových úprav pak mají povinnost akceptovat nově nastolený stav, bylo-li ho dosaženo správným procesním postupem a byly-li současně dodrženy zákonem stanovené podmínky, omezení a regulativy. Samotný nesouhlas účastníka řízení s věcným uspořádáním nemovitostí ve schváleném návrhu pozemkové úpravy nemůže vést k závěru o nezákonnosti rozhodnutí o jeho schválení.“*
24. A právě ve světle uvedených specifík řízení o pozemkových úpravách je třeba nahlížet na uplatněná žalobní tvrzení v této věci.

Skutkové okolnosti věci a průběh správního řízení

25. Ze správního spisu soud zjistil následující rozhodné skutečnosti. Řízení o předmětných pozemkových úpravách bylo zahájeno veřejnou vyhláškou dne 13. 7. 2012. Dne 23. 7. 2012 žalobce oznámil správnímu orgánu I. stupně, že nesouhlasí s řešením svého pozemku parc. č. X v k. ú. X v rámci řízení o pozemkových úpravách a požádal o zachování stávajícího přístupu přes pozemek parc. č. Y. K tomu správní orgán I. stupně uvedl, že řízení je teprve v přípravné fázi a ještě není možné uplatňovat námitky vůči soupisu nároků nebo plánu společných zařízení. Podle grafického zobrazení situace ze dne 4. 6. 2013 byl pozemek parc. č. X zakreslen v obvodu komplexních pozemkových úprav. Dne 19. 10. 2015 proběhlo úvodní jednání, na které žalobce dostal pozvánku a následně mu byl zaslán i zápis z jednání. Žalobce byl rovněž uveden v seznamu vlastníků dotčených pozemkovými úpravami ze dne 11. 9. 2015. Následně probíhalo zjišťování hranic pozemků. Na mapě, kde je vyobrazen rozpis s jednotlivými daty a časy průběhu zjišťování hranic, byl pozemek parc. č. X vymezen již mimo obvod pozemkových úprav. Do seznamu parcel, které jsou dotčeny pozemkovými úpravami, ze dne 31. 8. 2018, pozemek parc. č. X již rovněž není zahrnutý. K tomuto postupu žalovaný při jednání soudu uvedl, že vyšlo najevo, že účelu pozemkových úprav (umožnění vytvoření protipovodňových a protierozních opatření k ochraně obytných částí obce X) lze docílit i bez zahrnutí žalobcova pozemku mezi pozemky pozemkovou úpravou přímo řešené. K tomu soud připomíná, že žalobce projevil výslovně nezáměr účastnit se pozemkových úprav a dále, že žalobce ani okruh pozemkovou úpravou přímo řešených pozemků (ve smyslu § 2 zák. č. 139/2002 Sb.) nespороval.
26. To, co je pro žalobce podstatné, je přístup k pozemku v jeho spoluvlastnictví par. č. X v k. ú. X. Z tohoto pohledu je proto rozhodný tzv. plán společných zařízení. Ten byl v souladu s § 9 zákona 139/2002 Sb. předložen dotčeným orgánům státní správy. Sbor zástupců vlastníků pozemků s ním byl v aktualizovaném znění seznámen dne 27. 7. 2020. Zastupitelstvo města X schválilo aktualizovaný plán společných zařízení dne 10. 12. 2020. Návrh komplexní pozemkové úpravy byl schválen 100 % vlastníky výměry řešených pozemků podle § 2 zákona č. 139/2002 Sb., přičemž § 11 odst. 4 téhož zákona vyžaduje souhlas vlastníků alespoň 60 % výměry uvedených pozemků. Jak již uvedeno, žalobcův pozemek par. č. X v k. ú. X mezi pozemky řešené podle § 2 zákona č. 139/2002 Sb. nepatřil. Krajský pozemkový úřad pro Pardubický kraj, pobočka v Chrudimi svým rozhodnutím ze dne 20. 9. 2021, č. j. SPU 080481/2021 schválil návrh komplexních pozemkových úprav v k. ú. X. Po shora uvedeném zrušujícím rozsudku krajského soudu ve vztahu k rozhodnutí o odvolání žalobce správní orgán I. stupně doručil žalobci a dalšímu spoluvlastníkovi Ing. J. K. vydané prvostupňové rozhodnutí, které žalobce následně opět napadl odvoláním. Následně vydané rozhodnutí ze dne 24. 7. 2023, č. j. SPU 226632/2023 je předmětem tohoto soudního přezkumu.
27. V dané věci je podstatné, že správní orgány s žalobcem zacházely jako s účastníkem řízení ve smyslu § 5 zák. č. 139/2002 Sb., když žalobce je spoluvlastníkem pozemku, k němuž byl změněn přístup, tedy soud nepochybuje o tom, že žalobcovo spoluvlastnické právo k tomuto pozemku bylo pozemkovou úpravou přímo dotčeno. Žalobci bylo doručeno prvostupňové rozhodnutí, bylo mu umožněno seznámit se s obsahem správního spisu a bylo mu umožněno podat odvolání, což také učinil, přičemž žalovaný se odvoláním žalobce věcně zabýval.
28. Pokud žalobce i nadále namítá újmu na procesních právech, která mu příslušela jako účastníku řízení, je třeba mít na paměti, že tato procesní práva nejsou účelem sama o sobě, ale vždy je třeba jejich dodržení či zkrácení posuzovat ve vztahu k právům hmotným,

k jejichž uplatnění mají tato procesní práva sloužit. V dané věci přitom je zřejmé, že žalobce, neboť nebyl takovým účastníkem, jehož pozemky by byly ve smyslu § 2 zákona č. 139/2002 Sb. pozemkovou úpravou přímo řešeny, měl právo vyjadřovat se k zákonnosti v rozsahu, který se dotýká přístupu k jeho pozemku par. č. X v k. ú. X. Jak naznačeno shora, přístupová polní cesta spadá pod tzv. společná zařízení podle § 9 odst. 8 písm. a) zákona č. 139/2002 Sb.: *Návrhu nového uspořádání pozemků vlastníků předchází zpracování plánu společných zařízení, kterými jsou zejména opatření sloužící ke zpřístupnění pozemků jako polní nebo lesní cesty, mostky, propustky, brody, železniční přejezdy a podobně.*

29. V § 9 odst. 10, 11 téhož zákona je stanoven postup schválení plánu společných zařízení:

Pozemkový úřad předloží zpracovaný plán společných zařízení dotčeným orgánům, které vyzve k uplatnění stanovisek ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení výzvy. K později uplatněným stanoviskům se nepřihlíží. Souhlasné stanovisko nabrazuje opatření (rozhodnutí, souhlas, povolení výjimky) podle zvláštních právních předpisů.

Plán společných zařízení schválí zastupitelstvo obce. Pozemkový úřad před předložením plánu společných zařízení zastupitelstvu obce prokazatelně seznámí s tímto plánem sbor zástupců nebo vlastníky, není-li sbor zvolen. Tento postup platí i v případě změny již schváleného plánu společných zařízení. Zasahuje-li plán společných zařízení i do územního obvodu navazující obce [§ 5 odst. 1 písm. c)], je třeba předložit plán společných zařízení ke schválení také zastupitelstvu této obce.

30. Tedy společná zařízení, zde přístupová cesta k pozemku ve spoluvlastnictví žalobce, jsou předkládána dotčeným orgánům státní správy a následně je po seznámení sboru zástupců vlastníků schvaluje zastupitelstvo obce. Nutno zdůraznit, že žalobce netvrdil, že by tento postup stanovený zákonem nebyl dodržen. Pro úplnost je třeba dodat, že podle § 5 odst. 6 zákona č. 139/2002 Sb. platí, že *členství ve sboru nesmí být odmítnuto vlastníkově, jehož pozemky zahrnují alespoň 10 % z výměry pozemků, na kterých budou prováděny pozemkové úpravy, pokud o to požádá nejpozději v den konání volby sboru.* Vzhledem k tomu, že žalobce není účastníkem, na jehož pozemku jsou prováděny pozemkové úpravy, nemohl být ani zkrácen na právu stát se členem sboru zástupců vlastníků pozemků řešených pozemkovými úpravami.

31. Žalobce přitom ani nenamítal nedodržení popsaného postupu schválení společných zařízení.

32. Tedy ve vztahu ke schváleným společným zařízením v dané věci (přístupová polní cesta) je třeba učinit ten dílčí závěr, že žalobce nebyl postupem správních orgánů, kdy mu bylo dodatečně doručeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně a bylo mu umožněno seznámit se s obsahem správního spisu před vydáním žalovaného rozhodnutí, nijak zkrácen, neboť ani kdyby byl považován za účastníka řízení již od zahájení správního řízení, neměl by dle znění § 5 odst. 6 zákona č. 139/2002 Sb., právo na členství ve sboru vlastníků, který se před schválením zastupitelstvem obce vyjadřuje k návrhu společných zařízení.

33. Tedy krajský soud dává za pravdu žalovanému, že žalobci nepřísluší námitky proti přístupové cestě k pozemku, který má ve spoluvlastnictví, pokud tyto námitky jsou věcného charakteru, tedy zdůrazňují jiné vhodné řešení, a naopak absentuje zcela konkrétní tvrzení, že nebyl dodržen zákonný postup schválení společného zařízení. Žalobce přitom tvrdil znehodnocení pozemku, zejména s ohledem na jeho budoucí možné rozdělení, neboť tvrdil, že dle pozemkové úpravy bude zpřístupněn ve významně užší části. Jakkoli platí právě

uvedené, při jednání soudu bylo provedeno dokazování fotografiemi, snímky z katastrální mapy a nákresy nové přístupové cesty, které předložil žalovaný a které zachycují pozemek žalobce par. č. X v k. ú. X a sousední pozemky, přičemž bylo prokázáno, že nová přístupová cesta par. č. Z v k. ú. X je v průjezdné šíři 4,5 m (podél hranice pozemku činí 4,98 m). Žalobce přitom nespороval tvrzení žalovaného obsažené v žalovaném rozhodnutí a ve vyjádření k žalobě, že tato šíře přístupové cesty je v souladu s příslušnou normou ČSN 736 109 *Projektování polních cest*. Nicméně krajský soud při jednání ověřil z důkazu provedeného výtiskem prezentace odborného semináře Stavební fakulty ČVUT v Praze ze dne 30. 3. 2016, že dle uvedené normy má mít hlavní polní cesta parametry vozovky v šíři 3,5 m a krajnice 2x 0,5 m. Tedy nelze než uzavřít, že přístupová cesta k pozemku ve vlastnictví žalobce odpovídá požadavkům na hlavní polní cestu dle příslušné ČSN. Námitky žalobce ohledně znehodnocení pozemku jsou tak i s ohledem na parametry nové přístupové cesty zcela nedůvodné. Pro úplnost zbývá doplnit, že stávající přístup dle žalovaného ani není tvořen polní cestou, jedná se o ornou půdu (pozemek par. č. Y v k. ú. X).

34. Tedy, zajištění přístupu k pozemku ve spoluvlastnictví žalobce par. č. X v k. ú. X, bylo důvodem, pro který žalobce tvrdil porušení svých práv v průběhu správního řízení. Krajský soud však zcela souhlasí s žalovaným a v podrobnostech odkazuje na odůvodnění jeho rozhodnutí, že žalobce nebyl na svých procesních právech účastníka řízení zkrácen, bylo mu umožněno nahlédnout do správního spisu a vyjádřit se k nim.
35. Krajský soud zdůrazňuje, že žalobce nebyl účastníkem řízení, jehož pozemky by byly přímo řešeny pozemkovou úpravou ve smyslu § 2 zákona č. 139/2002 Sb., tudíž nemohl být zkrácen tím, že se v průběhu správního řízení nemohl vyjadřovat k návrhu pozemkové úpravy, neboť v ní nebyl jeho pozemek zahrnut, a nápravu sjednanou umožněním mu seznámit se se správním spisem z důvodu dotčení jeho věcného práva k pozemku, je tak třeba považovat za dostatečnou. Žalobce měl postavení účastníka řízení, jehož věcné právo k pozemku bylo přímo dotčeno pozemkovou úpravou a v tomto soudním řízení soud jednak na základě správního spisu učinil závěr, že správní orgány ve věci přístupové cesty k dotčenému pozemku postupovaly v souladu se zákonem č. 139/2002 Sb., a dále vzal za prokázané, že nově navržená cesta splňuje parametry pro hlavní polní cestu dle příslušné normy ČSN. To, že přístupová cesta nebyla zřízena dle představ žalobce neznámá, že bylo postupováno v rozporu se zákonem. Jak již uvedeno, racionalita uspořádání pozemků včetně vybudování společných zařízení se posuzuje v širším měřítku a ve veřejném zájmu. Stěžejní žalobní argumentace o znehodnocení pozemku v důsledku nové přístupové cesty proto nemohla obstát.
36. Pokud jde o tvrzení o nedostatečném vypořádání odvolacích námitek a o tom, že žalovaný měl povinnost zabývat se celým rozhodnutím z důvodu veřejného zájmu, pak má soud za to, že žalovaný se s námitkami vypořádal dostatečně (str. 7-9 žalovaného rozhodnutí) a žalobci v zásadě sdělil to, co nyní krajský soud, včetně odkazů na přílehlající judikaturu správních soudů (zejména rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 15. 11. 2022, č. j. 30 A 18/2022-74, jak citován shora). Současně se nevyskytly ve správním řízení vady, k nimž by měl žalovaný přihlížet z úřední povinnosti či takové okolnosti, pro které by měl z důvodu veřejného zájmu rozhodnutí zrušit.
37. Pokud jde o námitku nedodržení lhůty pro vydání rozhodnutí, v tomto typu řízení se obecné lhůty správního řádu neuplatní, jak plyne z § 6 odst. 7 zákona č. 139/2002 Sb.: *Na řízení o pozemkových úpravách a rozhodování v něm se nevztahují lhůty pro rozhodování podle*

správního řádu. Nadto platí, že lhůty pro vydání rozhodnutí jsou pořádkového charakteru a jejich nedodržení samo o sobě nemá vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí.

Závěr a náklady řízení

38. S ohledem na všechny shora uvedené důvody soud uzavřel, že žaloba není důvodná, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
39. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle zásady úspěchu ve věci podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému nevznikly náklady, které by přesahovaly běžný rozsah jeho úřední činnosti. Krajský soud proto nepřiznal náklady řízení žádnému z účastníků řízení.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 11. září 2024

JUDr. Petra Venclová, Ph. D., v. r.
předsedkyně senátu